

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ «ΤΡΕΧΟΥΣΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΥΓΚΥΡΙΑ»

Αθήνα, 17 Δεκεμβρίου 2010

Α. Επί του προϋπολογισμού για το οικονομικό έτος 2011

Βάσει των όσων αναγράφονται στον νέο προϋπολογισμό, πρέπει να εισπραχθούν 7,83 δισεκατομμύρια ευρώ περισσότερα από το 2010 και να περικοπούν επιπλέον δαπάνες ύψους 6,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Συνολικά, το ζητούμενο ποσό για το 2011 ανέρχεται στα 14,33 δισ. ευρώ για να μειωθεί το έλλειμμα κατά 5 δισ. ευρώ (από τα 21,9 δισ. ευρώ που εκτιμάται ότι θα κλείσει φέτος το έλλειμμα, θα πρέπει να υποχωρήσει στα 16,8 δισ. ευρώ του χρόνου).

Για να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί έχουν προκριθεί από το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης μια σειρά από μέτρα που δυστυχώς αποδεικνύουν ότι οι οικονομικοί ιθύνοντες έχουν καταληφθεί από μια μονοδιάστατη λογιστική λογική, χωρίς να αντιλαμβάνονται τις επιπτώσεις των επιλογών τους στην πραγματική οικονομία.

Πιο συγκεκριμένα, στο σκέλος των εσόδων η αύξηση των εμμέσων φόρων, με αιχμή του δόρατος την αύξηση των συντελεστών του ΦΠΑ από το 11% στο 13%, που κατά την κυβερνητική εκτίμηση θα αποδώσει 800 εκατ. ευρώ, αποτελεί μέγα σφάλμα. Σε μια περίοδο που η κατανάλωση έχει μειωθεί δραματικά (πτώση τζίρου έως και 50%), που το μέσο εισόδημα μειώνεται όχι μόνο λόγω περικοπών μισθών αλλά και λόγω αύξησης των άμεσων φόρων (εκτιμάται από την κυβέρνηση ότι τα έσοδα από τη φορολόγηση των φυσικών προσώπων θα είναι αυξημένα 6%), διερωτάται κανείς, από πού θα εισπραχθεί ο ΦΠΑ για να αποδοθεί από τις επιχειρήσεις. Μάλιστα η κυβερνητική επιλογή ελέγχεται για τη λογική συνοχή της καθώς η ίδια η κυβέρνηση παραδέχεται ότι τα έσοδα από τον φόρο στις επιχειρήσεις θα είναι μειωμένα κατά 16%, γεγονός που αποδίδεται στις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης. Πως λοιπόν θα υπάρξει αύξηση εσόδων από αυτό το δίαυλο; Μόνη θετική προοπτική είναι η μείωση του ΦΠΑ στον τομέα της τουριστικής διαμονής σε ποσοστό 6,5%, συμβάλλοντας στη διαμόρφωση ανταγωνιστικών τιμών και βελτιώνοντας το επιχειρηματικό κλίμα καθώς εκτιμάται αύξηση εσόδων στον τομέα αυτό κατά 10% για το 2011 και κατά 25% για την περίοδο 2011-2013, αντισταθμίζοντας σε πολύ μεγάλο βαθμό τις μέχρι σήμερα απώλειες.

Με ενδιαφέρον σημειώνουμε τα μέτρα ενάντια στην φοροδιαφυγή ύψους 1,6 δισ. ευρώ, καθώς ο φοροεισπρακτικός μηχανισμός έχει αποδείξει ότι δεν αποδίδει όπως πρέπει. Όπως σημειώνει και το Ελεγκτικό Συνέδριο, οι διαγραφές εσόδων ξεπερνούν το διάστημα 2003 - 2009 τα 15,8 δισ. ευρώ, ενώ το ανείσπρακτο υπόλοιπο φορολογικών εσόδων έχει φθάσει τα 36,8 δισ. ευρώ. Στο ποσό αυτό συμπεριλαμβάνεται και η έκτακτη εισφορά στις κερδοφόρες επιχειρήσεις για το 2009, ενώ για το 2011 έχουν προϋπολογιστεί έσοδα ύψους ενός δισ. ευρώ από νέα έκτακτη

εισφορά στις επιχειρήσεις. Και στο σημείο αυτό δημιουργείται η απορία: με ποια λογική επιβάλλεται έκτακτη εισφορά σε επιχειρήσεις, τη στιγμή που, όπως προαναφέρθηκε, η ίδια η κυβέρνηση παραδέχεται ότι τα έσοδα από το φόρο στις επιχειρήσεις θα μειωθούν λόγω της οικονομικής κρίσης; Παράλληλα, παρά τις μεγαλόστομες διακηρύξεις, δεν έχουμε δει ακόμη απτές δράσεις ενεργοποίησης και αναδιάταξης του φοροελεγκτικού μηχανισμού, που να αντιμετωπίζουν τα χρόνια προβλήματα του.

Τέλος, η ανάπτυξη μάλλον αποτελεί άγνωστη έννοια για τον προϋπολογισμό του 2011. Για το 2010 η μείωση του ΑΕΠ φτάνει το 4,2% (πέραν της πρόβλεψης 4%) και για το 2011 το 3%. Ο στόχος αυτός δεν βασίζεται σε απτά οικονομικά στοιχεία και σίγουρα θα αναθεωρηθεί. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων καθλώνεται στα 8,5 δις ευρώ για το 2011. Η εκτίμηση ότι οι διαρθρωτικές αλλαγές που ξεκίνησαν το 2010, αλλά και όσες προγραμματίζονται, θα συμβάλλουν στη σταδιακή επιτάχυνση του ρυθμού ανάπτυξης της οικονομίας από το 2012, δεν απαντά στον προβληματισμό, σε ποια κατάσταση θα βρίσκεται η αγορά και η πραγματική οικονομία μέχρι τότε. Είναι ενδεικτικό ότι η ίδια η κυβέρνηση παραδέχεται ότι η ανεργία το 2011 θα φθάσει το 14,6% (από 12,1% φέτος), ενώ το 2012 θα διευρυνθεί στο 14,8%.

Β. Επί του νέου σχεδίου νόμου για τον Επενδυτικό Νόμο

Το νέο σχέδιο νόμου που δόθηκε στη δημοσιότητα προς διαβούλευση τελεί υπό ενδελεχή αξιολόγηση από την Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων Ελλάδος. Τα πρώτα συμπεράσματα από την αξιολόγηση αυτή είναι ότι κατ' αρχήν παραμένει η εθνική επιλογή (όπως αναφέρεται στη σχετική αιτιολογική έκθεση) να εξαιρούνται από τις διατάξεις του νόμου αυτού το χονδρικό και λιανικό εμπόριο, μια κίνηση που πλήττει καίρια την αναπτυξιακή προοπτική της αγοράς. Εξακολουθούν να αποκλείονται επίσης και άλλοι κλάδοι όπως οι υπηρεσίες εστίασης που ήδη έχουν πληγεί από τους πειραματισμούς της κυβέρνησης (π.χ. αύξηση φόρων, ανορθόδοξος τρόπος περιορισμού καπνίσματος, κλπ.), ή η εκπαίδευση που αποτελεί το βασικό μηχανισμό ανάπτυξης του ανθρώπινου δυναμικού. Επίσης καταγράφεται μια προτίμηση της κυβέρνησης σε ενισχύσεις υπό μορφή μέτρων φοροαπαλλαγής, αντί για επιδοτήσεις. Δεδομένης της ήδη διαπιστωθείσας δυστοκίας της κυβέρνησης να ανταποκριθεί σε θεσμοθετημένες/υφιστάμενες υποχρεώσεις της για επιστροφές φόρου που ήδη οφείλει, έστω και υπό τη μορφή συμψηφισμού μεταξύ οφειλών του πολίτη προς το δημόσιο και του δημοσίου προς τον πολίτη, η κυβερνητική προτίμηση στις φοροαπαλλαγές, ως μορφή κρατικής ενίσχυσης, δεν συγκινεί ιδιαίτερος τον επιχειρηματικό κόσμο. Στο θέμα του νέου Επενδυτικού Νόμου η ΚΕΕΕ θα επανέλθει με συνολικότερη εκτίμηση.

Γ. Επί του σχεδίου νόμου για το Εθνικό Ταμείο Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης

Ζητούμενο για την επιχειρηματική κοινότητα είναι να μην εμπλέκεται ο μηχανισμός παροχής εγγυοδοσίας υπέρ των επιχειρήσεων στα γρανάζια της ιδιότυπης

χρηματοπιστωτικής γραφειοκρατίας, η οποία σε μεγάλο βαθμό μείωσε την αποτελεσματικότητα των μέχρι σήμερα παρεμβάσεων του ΤΕΜΠΜΕ.

Όμως, ο προτεινόμενος νέος φορέας, αν και δεν είναι πιστωτικό ίδρυμα, βασίζεται αποκλειστικά στη βούληση των τραπεζών για να λειτουργήσει. Διατηρείται η βασική φιλοσοφία που μείωσε την αποτελεσματικότητα του ΤΕΜΠΜΕ: πρώτα γίνεται η υποβολή στην τράπεζα της πρότασης/αίτησης συνδρομής, μετά ο έλεγχος από την τράπεζα με βάση κριτήρια που η ίδια η τράπεζα έθετε (και με διαφορές από τράπεζα σε τράπεζα), και μόνο κατόπιν θετικής έκβασης του ελέγχου η τράπεζα έστελνε το φάκελο στο ΤΕΜΠΜΕ. Αυτό το σύστημα τελικά κατέληξε να είναι αντικίνητρο για πολλούς επιχειρηματίες ώστε να μην εμπλακούν στη διαδικασία εγγυοδοσίας από το ΤΕΜΠΜΕ.

Ενώ η βασική επιδίωξη της νομοθετικής πρωτοβουλίας είναι – όπως αναφέρει το σχέδιο νόμου – η ενίσχυση της δημιουργίας νέων επιχειρήσεων ιδίως από την νέα γενιά, η προώθηση δραστηριοτήτων και επιχειρήσεων ανταγωνιστικών στο διεθνές περιβάλλον και η ενίσχυση δημιουργίας και πώλησης προϊόντων της λεγόμενης νέας ζήτησης του 21ου αιώνα, τίθεται ένα βασικό λειτουργικό ερώτημα: Πώς θα αξιολογήσουν οι τράπεζες, την βιωσιμότητα, την καινοτομία και τις προοπτικές ανάπτυξης και επέκτασης νέων και υπό σύσταση επιχειρήσεων που θα δημιουργηθούν από επιστήμονες της νέας γενιάς, καθώς μέχρι τώρα, αξιοποιούσαν κριτήρια που βασιζόνταν μόνο σε πιστωτικούς (χρηματοοικονομικούς) δείκτες; Μήπως ο εγγυοδοτούμενος δανεισμός εκ μέρους τους θα προαπαιτεί επιχειρηματικό σχέδιο με προβλέψεις για τη βιωσιμότητα της επένδυσης που θα πραγματοποιηθεί μέσω του δανεισμού αυτού (σχήμα οξύμωρο...);

Μέχρι στιγμής, σε καμία από τις διαδικασίες που συμμετείχε το ΤΕΜΠΜΕ δεν υπήρξε έλεγχος σχετικά με τα πεπραγμένα του συμπράττοντος χρηματοπιστωτικού συστήματος. Δεν έχει γίνει γνωστό εάν καλώς ή κακώς εγκρίθηκαν τα δάνεια από τις τράπεζες και ότι τα ποσά καταναλώθηκαν όντως για την υλοποίηση των έργων, την ανάπτυξη των επιχειρήσεων και την πρόσληψη προσωπικού και όχι απλά για μια ανάσα ρευστότητας του επιχειρηματία.

Υπάρχουν επιλογές που θα μπορούσαν να υιοθετηθούν για την αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος.

Η πρώτη θα μπορούσε να είναι η αξιοποίηση του μοντέλου των ενδιάμεσων φορέων διαχείρισης (που εφαρμόζεται στα συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα). Οι φορείς αυτοί, μη υπαγόμενοι στο δημόσιο τομέα, γνωρίζουν τις ανάγκες των επιχειρήσεων, διαθέτουν εμπειρία και ευελιξία στη διαχείριση προγραμμάτων, και θα μπορούσαν να συμπράξουν με το ΕΤΕΑΝ ως φορείς διαχείρισης, τεχνικής βοήθειας αλλά και ως ελεγκτικά όργανα εκ μέρους του.

Η δεύτερη θα μπορούσε να είναι μια πλήρης αντιστροφή της μέχρι σήμερα διαδικασίας, με τελειώς νέα στρατηγική: Το ΕΤΕΑΝ μπορεί να αποφασίζει εκ των προτέρων (πριν την εμπλοκή της Τράπεζας) περί της παροχής εγγυοδοσίας για το δάνειο μελετώντας αντικειμενικά τους σκοπούς του, το φορέα που αιτείται και το

επιχειρηματικό πλάνο που το συνοδεύει. Αυτό θα μπορούσε να συνοδεύεται από αυστηρά αλλά σαφή κριτήρια εγγυοδοσίας, καθώς και από προκαθορισμένη διαδικασία για τη τραπεζική συμμετοχή, δημιουργώντας συνθήκες καλύτερης αντιμετώπισης του επιχειρηματία και περιορίζοντας έτσι την «παντοδυναμία» των τραπεζών, η οποία οδήγησε σε ορισμένες περιπτώσεις ακόμη και σε αυθαίρετες αποφάσεις. Πράγματι στο κείμενο του νόμου μια βασική παράλειψη είναι η μη αναφορά κριτηρίων που θα ακολουθούνται από τα πιστωτικά ιδρύματα πριν την υποβολή για εγγυοδοσία των υποψηφίων επιχειρήσεων στο ΕΤΕΑΝ. Αυτό ήταν μεγάλο πρόβλημα και για το ΤΕΜΠΜΕ, καθώς κάθε τράπεζα εφαρμόζοντας τα δικά της κριτήρια σύμφωνα με την πολιτική της, έκανε «αυθαίρετες» επιλογές σχετικά με το ποιες αιτήσεις επιχειρήσεων θα προωθούνταν στο ΤΕΜΠΜΕ και ποιες όχι.

Πρόνοια πρέπει να ληφθεί και αναφορικά με το μέγιστο επιτόκιο των εγγυοδοτούμενων δανείων του ΕΤΕΑΝ. Υπενθυμίζεται ότι όταν κάποιο πρόγραμμα εγγυοδοσίας προκηρύχθηκε από το ΤΕΜΠΜΕ και κατέληξε να έχει τελικό επιτόκιο κοντά στο 8% (με εγγυοδοσία του ΤΕΜΠΜΕ), την ίδια στιγμή υπήρχαν διαθέσιμα χρηματοπιστωτικά προϊόντα που με προσημείωση ακινήτου το επιτόκιο ως επισκευαστικό έφτανε ως το 5,5%, και κατά συνέπεια η μειωμένη ανταγωνιστικότητα της εγγυοδοσίας του ΤΕΜΠΜΕ ήταν δεδομένη.

Με συναφές πνεύμα πρέπει να γίνει και η στελέχωση του ΕΤΕΑΝ. Να αναζητηθούν, μέσω μετάταξης, από κάθε φορέα του Δημοσίου, έμπειρα στελέχη, εξοικειωμένα με τη δραστηριότητα του ΕΤΕΑΝ, δηλαδή σε θέματα venture capital, εταιρικών συμμετοχών και επιχειρηματικότητα, χωρίς τη στείρα τραπεζική λογική στην αντιμετώπιση των αιτήσεων βάσει κριτηρίων χρηματοπιστωτικού συστήματος, η οποία είναι η τροχοπέδη στην υποστήριξη καινοτομιών και υλοποίησης επιχειρηματικών ιδεών.

Ένα άλλο σημείο αφορά το ότι μεταξύ των δραστηριοτήτων του ΕΤΕΑΝ εντάσσεται η σύνταξη και εκπόνηση ειδικών μελετών, ερευνών αγοράς, επιχειρηματικών σχεδίων και εν γένει η παροχή υπηρεσιών Συμβούλων. Το ΕΤΕΑΝ είναι φορέας άσκησης πολιτικής με σαφείς άξονες ενδιαφέροντος, συνεπώς είναι ίσως εννοιολογικά και πρακτικά «ασυμβίβαστο» να έχει το ρόλο του Συμβούλου. Δεν είναι τόσο θεμιτό ένας οργανισμός που παρέχει χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες και αποτελεί ομάδα ενδιαφέροντος στην άσκηση πολιτικής, να δρα και ως Πάροχος Συμβούλων για τις επιχειρήσεις.

Τέλος, σε πιο τεχνικό επίπεδο, είναι σκόπιμο να εξεταστούν τα εξής σημεία:

- Το μέγιστο ποσό χρηματοδότησης να μην ξεπερνά το 100% του κύκλου εργασιών μιας επιχείρησης και να ανέρχεται έως το ποσό των 10.000.000 ευρώ ανά επιχείρηση.
- Το ποσοστό εγγύησης να προσαυξάνεται εφόσον η έδρα η έδρα μιας επιχείρησης είναι στην περιφέρεια.
- Ο κανόνας de minimis να μην εφαρμόζεται για το σύνολο της ενίσχυσης για μακρόπροθεσμα δάνεια καθώς και σε περιπτώσεις απλής εγγύησης του ελληνικού Δημοσίου προς επιχειρήσεις. Επίσης το σύνολο του ποσού της επιδότησης ως προς την τήρηση του κανόνα de minimis θα προσμετράται

στην αρχή (υποβολή) ή μήπως θα γίνει κανονικά και φυσιολογικά με το ποσό να υπολογίζεται σύμφωνα με την πρόοδο της διαδικασίας (σε επίπεδο τουλάχιστον έτους);

- Όλες οι προσκλήσεις να είναι ανοιχτές μέχρι εξαντλήσεως του προϋπολογισμού της πρόσκλησης ώστε οι επιχειρήσεις να μπορούν να προγραμματίσουν την αξιοποίηση του θεσμού αυτού.

Δ. Εργασιακές Σχέσεις

Η νομοθετική πρωτοβουλία για τη θεσμοθέτηση ενός νέου τύπου συμβατικής ρύθμισης των εργασιακών σχέσεων, της επιχειρησιακής σύμβασης, αποτελεί μια πολύ σημαντική απόκλιση από το ισχύον συλλογικό εργατικό δίκαιο, και μάλιστα δημιουργεί σειρά ερωτημάτων για τον τρόπο εφαρμογής των νέων ρυθμίσεων, ώστε να συμβαδίζουν με την ισχύουσα συνταγματική τάξη και τις Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας που έχει κυρώσει με νόμο η χώρα, και έχουν αυξημένη τυπική ισχύ (σχετικός προβληματισμός αναπτύσσεται στην έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής για το σχετικό σχέδιο νόμου που ψηφίστηκε με τη διαδικασία του κατεπείγοντος). Τα ερωτήματα αυτά θα δημιουργήσουν ένα πλήρες αδιέξοδο, το οποίο αναπόφευκτα οδηγεί σε αντιθέσεις με τους συνεργάτες του κάθε επιχειρηματία, δηλαδή τους εργαζομένους. Και σε επίπεδο μικρομεσαίας επιχείρησης (που είναι περίπου το 97% των ελληνικών επιχειρήσεων) η σχέση εργοδότη-εργαζόμενου συχνά αποκτά και προσωπικά/κοινωνικά χαρακτηριστικά, πέραν της επαγγελματικής της φύσης. Όλα αυτά δημιουργούν τις προϋποθέσεις έντονων κοινωνικών συγκρούσεων. Όσο για τους εμπνευστές της επιλογής αυτής, η επαφή που είχε η ΚΕΕΕ με τους εκπροσώπους της «τρίοικας» έχει δημιουργήσει την αίσθηση στους εκπροσώπους του επιχειρηματικού κόσμου ότι το εν λόγω εγχείρημα δεν αποτελεί υπόδειξη της «τρίοικας» και προέρχεται από εγχώρια κέντρα λήψης αποφάσεων. Η συνολική εκτίμηση μας είναι ότι θα αποδειχθεί τεράστιο λάθος.

Ε. Γενικό Εμπορικό Μητρώο

Η Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων Ελλάδος έχει αναγάγει το θέμα της λειτουργίας του ΓΕΜΗ σε ζήτημα πρώτης προτεραιότητας για την επιμελητηριακή κοινότητα. Για το λόγο αυτό, από το 2005 ενεπλάκη ενεργά στην υλοποίηση του σχετικού έργου που χρηματοδοτήθηκε από το Ε.Π. «Ανταγωνιστικότητα» και ολοκληρώθηκε το 2008. Παράλληλα μελέτησε ενδελεχώς το νομικό πλαίσιο του ΓΕΜΗ και εντόπισε αδυναμίες και ατέλειες, τη διόρθωση των οποίων επεδίωξε καταρτίζοντας ολοκληρωμένη νομοθετική πρόταση που περιλάμβανε τόσο τις αλλαγές στη νομοθεσία περί ΓΕΜΗ όσο και τις αλλαγές στην ευρύτερη εμπορική νομοθεσία (π.χ. δίκαιο επιχειρήσεων και εταιριών) για να καταστεί το ΓΕΜΗ άμεσα λειτουργικό, και με βάση την τεχνολογική υποδομή που είχε αναπτυχθεί από το προαναφερθέν έργο. Η πρόταση αυτή υπεβλήθη επισήμως στην Πολιτεία και στο αρμόδιο Υπουργείο κατά τη Γενική Συνέλευση της ΚΕΕΕ στη Βέροια (27-28 Νοεμβρίου 2009).

Οι προτάσεις της ΚΕΕΕ όμως δεν έγιναν αποδεκτές από την Πολιτεία, η οποία αναίρεσε τον προηγούμενο σχεδιασμό της να καταστούν τα Επιμελητήρια - μέσω του ΓΕΜΗ - οι υπηρεσίες μιας στάσης (one stop shop) που θα υποστηρίζουν τις επιχειρήσεις σε κάθε βήμα, από την έναρξή τους, τη τυχόν μετεξέλιξή τους και τη λήξη τους.

Με τη νομοθετική αλλαγή που επέφερε, τον Ιούνιο 2010, ο Ν. 3853/2010, πλέον οι βασικές λειτουργίες της υπηρεσίας μιας στάσης ειδικά για την ίδρυση μιας επιχείρησης διανεμήθηκαν, ως προς τις κεφαλαιουχικές εταιρείες (ανώνυμες εταιρείες και εταιρείες περιορισμένης ευθύνης) στους συμβολαιογράφους, και ως προς τις προσωπικές εταιρείες (ομόρρυθμες και ετερόρρυθμες) στα Επιμελητήρια από κοινού με τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών.

Η αλλαγή αυτή, μαζί με τις άλλες ρυθμίσεις του νέου νόμου, κατέστησαν επιτακτική την επικαιροποίηση του λογισμικού που θα υποστηρίζει τη λειτουργία του ΓΕΜΗ και το οποίο ήταν ήδη ολοκληρωμένο. Η επικαιροποίηση αυτή αναλήφθηκε ως έργο κατ' αρχήν από τη Γενική Γραμματεία Εμπορίου, με χρηματοδότηση από το ΕΣΠΑ, αλλά η σχετική διαδικασία δεν οδήγησε σε αποτέλεσμα συμφέρον για το Δημόσιο, με αποτέλεσμα να κηρυχθεί άγονη μόλις τον Νοέμβριο 2010.

Πλέον έχει υπάρξει θεσμική συνεργασία της ΚΕΕΕ με τις αρμόδιες αρχές της Πολιτείας ώστε να αναπτυχθεί ένα άλλο λογισμικό, το οποίο θα εστιάζει στη λειτουργία της υπηρεσίας μιας στάσης, το οποίο θα αξιοποιεί και την υφιστάμενη υποδομή, και με το οποίο να μπορούν και οι νέοι παράγοντες του συστήματος (συμβολαιογράφοι και ΚΕΠ) να εκτελούν τις προβλεπόμενες λειτουργίες τους, σύμφωνα με το νόμο. Σε αυτή τη συνεργασία κρίσιμο ρόλο διαδραματίζει το εξειδικευμένο στελεχιακό δυναμικό της ΚΕΕΕ και των Επιμελητηρίων.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η ΚΕΕΕ καταβάλει κάθε προσπάθεια για τη λειτουργία του ΓΕΜΗ, αλλά οι επιλογές και οι αλλαγές που γίνονται από την Πολιτεία προκαλούν σημαντικές καθυστερήσεις, οι οποίες επιτείνονται και από τις γνωστές συστημικές αδυναμίες που εμφανίζουν ορισμένοι παράγοντες της επιμελητηριακής κοινότητας.

Θα θέλαμε να επισημάνουμε στο σημείο αυτό ότι η λειτουργία του ΓΕΜΗ αποτέλεσε ένα από τα θέματα που συζητήθηκαν κατά τη συνάντηση των εκπροσώπων της «τρώικας» (Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο) με τη Διοικητική Επιτροπή της ΚΕΕΕ στις 19 Νοεμβρίου 2010. Η ΚΕΕΕ έθεσε υπόψιν των συνομιλητών της τις απόψεις της για το ΓΕΜΗ και κατέγραψε το πόσο σημαντική για την αναπτυξιακή δυναμική της χώρας θεωρεί η «τρώικα» τη λειτουργία του ΓΕΜΗ, μια λειτουργία που σύμφωνα με το επικαιροποιημένο κείμενο του Μνημονίου πρέπει να αρχίσει εντός του πρώτου τριμήνου του 2011.